

1959

Theo I Eikmans †

Zingende prins

Na Nico Grijpink werd Theo Eikmans geproclameerd tot 2e Prins van Nijmegen. De naam Knotsenburg (een vondst van oud SOCN-voorzitter Theo Draat) bestond nog niet. Zo ook niet de Stichting Openbaar Carnaval Nijmegen, men sprak in die tijd over de Federatie van Nijmeegse Carnavalsverenigingen. Het aantal verenigingen was destijds nog niet zo groot. De belangrijkste verenigingen waren De Blauwe Schuit, Sint Anneke en Het Geberste Kruukske. Het bestuur van de federatie zag in Theo vooral een zingende prins. Zij zagen dat goed, want zijn lied van toen 'Al mot ik kruupe' is nog steeds het carnavalslied van Knotsenburg. Als eerbetoon aan Theo Eikmans, die op 20 maart 2000 is overleden, en zijn lied 'Al mot ik kruupe' heeft het Prinsenvoort op 11 november 2006 een beeld aangeboden aan de Gemeente Nijmegen. De 'Hommage' op de hoek van de Burchtstraat en de Mr. Hermanstraat is op 12 november 2006 onthuld door Burgemeester Gusje ter Horst en Prins Johan I. Ontwerper en maker was ex-prins Toon Heijmans.

Graodus fan Nimwegen

Stilte, maar ook licht voor Graodus fan Nimwegen

Graodus van Nijmegen is stil geworden. Het licht van Theo Eikmans is gedoofd. Stilte maar ook licht om in de clown Graodus de mens Theo te zien. Stilte om in gedachten te luisteren naar zijn mooie stem, zijn onnavolgbaar timbre, en licht om te kijken naar zijn getekend gezicht en doorgroefd gelaat. Stilte om te genieten van zijn onvergankelijke woorden, zijn onmiskenbare humor, en licht om zijn glinsterende en guitige ogen voor de geest te halen. Stilte om na te denken over zijn wijze raad, en licht om 'Lang leve de lol' te zingen. Stilte, maar ook licht. Gekruiste tegenstellingen, die terugkeren in de woorden dichtbij en veraf. Graodus fan Nimwegen was soms veraf, een onaantastbare grootheid waar niemand aan kon tippen. Maar Theo Eikmans was dichtbij, wanneer hij na zijn optreden met Lies en vrienden wat biertjes dronk. Ex-prins Theo I was veraf wanneer die ander zich de jaren herinnerde, waarin Graodus successen beleefde, ver voor de tijd dat zijn

In de archieven is geen prinsenfoto van Theo I te vinden. Zijn fraaie Prinsenorde is wel bewaard.

Aan het Keizer Karelplein begint de bouw van de nieuw Stadsschouwburg onder architectuur van Holt en Bijvoet. Op 17 september 1959 wordt onderaan de Stikke Hezelstraat (nu: Stevenskerkhof) het monument onthuld ter gedachtenis van de Nijmeegse slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog

ex-prinselijke opvolgers zich met wisselend resultaat waagden aan schrijven en zingen. Maar Theo I en Graodus waren heel dichtbij, toen hij in 1997 met zijn vrienden van het Prinsenconvent in geelzwarte kiel naar Rotterdam trok om de voorzitterswisseling van de STIVA luister bij te zetten. Verantwoord alcoholgebruik: die woorden inspireerden Graodus tot een onverwachte buut voor de kersverse stichtingsvoorzitter Jan Kamminga. Theo was veraf en dichtbij tegelijk na zijn opname in Verpleeghuis Irene op Dekkerswald, waar het steeds moeilijker werd om herinneringen op te halen. Zijn 'Al mot ik kruupe' werd een tijdloos begrip, meer dan zomaar een schlager. 'Moeder, het is weer mis, omdat 't een Nimweegse jonge is', zo laat hij een meisje van 18 zeggen: 't was so fijn om met hum aon de Waol te sijn'. Voor de Nijmegenaren was het nog fijner, dat die eenvoudige

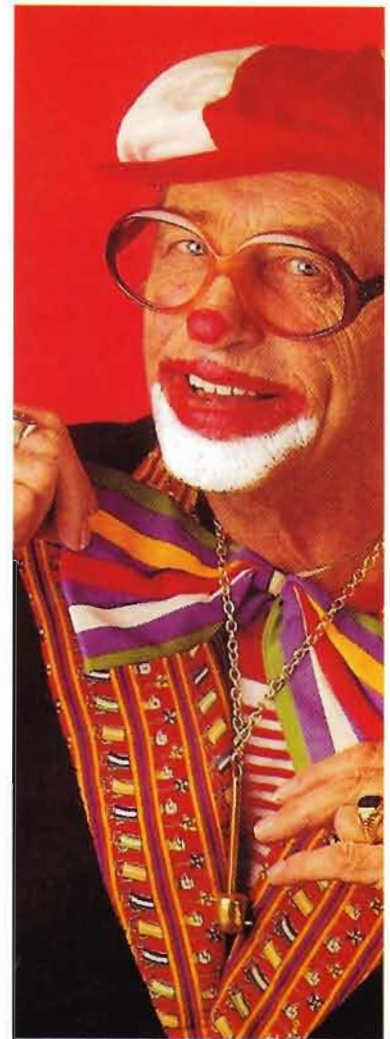

Theo en Lies Eikmans worden gehuldigd tijdens een galazitting van 't Swerte Schaop. Op de achtergrond onder meer senator Lex Hubers en de door de fotograaf 'onthoofde' president Wim Winters

Nijmeegse jongen zijn verbondenheid met de stad uitvoerde in woorden en noten, in tijdloze schlagers en onvergetelijke tonpraoterij. Graodus kon mensen vermaken en ontroeren, boeien en binden. Theo Eikmans heeft veel te danken aan zijn lieve vrouw Lies, die hem te vroeg ontviel, en zijn kinderen die hem zeer nabij waren. Hij miste Lies zo erg dat hij geruime tijd van optredens moest afzien. Maar Graodus kwam terug, op een wijze, die de bezoekers van de prinsenproclamatie 1996 niet gauw zullen vergeten. Ik herinner me zijn voorbereiding, gespannenheid en oefeningen in de kleedruimte, voor hij opnieuw een fantastisch optreden ging verzorgen. Knotsenburg herinnert hem zoals hij toen was: Graodus ten voeten uit met buut en schlagers, ook 'Lang leve de lol', dat volgens kenners 'Al mot ik kruupe' evenaart. 'Wie aon de Waol geboren is, die zeit: lang leve de lol. En ik hai vannacht gedroomd, da'k was een prins'. Welnu: Graodus was Prins Theo I in 1959. Hij was President van De Letste Stuver en van De Vrolijke Knotsers. Hij was Dr in de Pretkunde bij de KAC, en Heer van Knotsenburg sinds 1987. Maar bovenal leeft Theo Eikmans voort in onze hoofden en harten als Graodus fan Nimwegen. Zijn naam staat geschreven in talloze geschriften en in de palm van Gods hand, de Heer van de Eeuwigheid. Ook daarom rust hij ongetwijfeld in vrede. (Ad Lansink: *Uit de toespraak bij de crematie op 28 maart 2000*)

Na zijn prinsenjaar

bleef Theo Eikmans als zanger en buutreedner in Nijmegen bijzonder populair. Niet alleen met zijn lied 'Al mot ik kruupe', maar ook met 'Ik had vannacht gedroomd' en 'Moeder het is weer mis'. Hij werd terecht Heer van Knotsenburg en kreeg ook van de Knotsenburgse Academie voor Carnavalisten een academisch eerbetoon: hij werd na verdediging van enkele carnivaleske stellingen in een volle Spiegeltent Doctor in de Pretkunde.

In de Flevopolder wordt begonnen met de bouw van Lelystad voor 30.000 inwoners. Het inwonertal is inmiddels de 100.000 gepasseerd. De Boerenpartij komt op met leider boer Koekoek. Op steeds meer plaatsen rijzen supermarkten uit de grond. De film Fanfare van Bert Haanstra gaat in première.